

stemmelse, der siger, at det skal ordnes ved Lov, at man ikke vil lade det ordne ad Bevillingsveien. Det forekommer mig virkelig, at, naar man ordner Saadant, der skal ordnes ved Lov, ad Bevillingsveien, saa er det netop at handle imod Grundlovens Mand; jeg troer altsaa, at hele dette Lovforslag er Noget, der strider imod Grundlovens Mand; thi Grundlovens Mand saavel som dens Ord er aabenbart, at dette Forhold skal ordnes ved Lov, og ikke igjennem Bevillinger. Den samme ærede Rigsdagsmand vilde ogsaa søge et Argument imod os, idet han erindrede os om en Lov, der tidligere angaaende dette Forhold har været under Forhandling, og hvis Antagelse i dens Heelhed og Overgang til det andet Thing vi stemte imod; men den ærede Rigsdagsmand glemte, at vi kun stemte imod, at den skulde gaae videre, fordi Ministeriet erklærede, at det stemte for, at den skulde gaae videre, i det Haab, at faae den forandret i den Retning, som Ministeriet ønskede. Jeg erklærede under Forhandlingerne, at, dersom Ministeriet vilde interessere sig for, at Loven blev, som den var, saa vilde jeg stemme for den; men jeg fik den modsatte Erklæring, jeg fik den Erklæring, at Ministeriet kun stemte for den, fori det haabede at faae den forandret efter dets Lykke paa den fortsatte Bei, og det var Grunden til, at vi stemte imod, at den skulde gaae videre; thi vi forudsaae, at den vilde strande, og for at spare den Tid, der vilde medgaae, var det, at vi stemte imod den, da den ligesaa godt kunde strande strax som paa et senere Stadium; jeg skal dertil ogsaa bemærke, at omtrent af selvsamme Grund stemte ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) med os imod Lovens Overgang, herfra til det andet Thing. Jeg kan nu ganske simpelt angaaende de stillede Vædringsforslag henholde mig til den hele Behandling, denne Sag saa udførligt har faaet ved en tidligere Leilighed. Med Hensyn til det første af de stillede Vædringsforslag, erindrer jeg tydeligt, at den ærede Indenrigsminister engang her i Thinget har udtalt, at der fandtes Clausuler i enkelte Crectionsbreve, der gik ud paa, at et af de Formaal, som vedkommende Dpretter

af Lehnnet eller Fideicommisset havde havt ved dets Dpretelse, havde været Fæstebøndernes Lærb; nu havde jeg tænkt at spørge den ærede Justitsminister, om det var ham bekendt, at der fandtes en saadan Clausul i noget af de Crectionsbreve, hvori et saadant Forbud, som det var nærværende Lovforslags Bestemmelse at gjøre til Intet, ogsaa findes, og i hvormange denne Bemmelse fandtes; men jeg antager, at jeg vilde faae det samme Svar, som den ærede Justitsminister nylig gav paa et andet Spørgsmaal, nemlig det, at han ikke havde gennemgaaet de vedkommende Crectionsbreve, og at det var et meget vidtløftigt Arbejde at gennemgaae dem for saadanne specielle Spørgsmaals Skyld. Men det er en saameget større Grund for mig, til at anbefale det ærede Thing at stemme for dette Forslag, at Indenrigsministeren, som sagt, udtrykkelig har erklæret, at der fandtes Crectionsbreve, hvori en saadan Clausul er optagen. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 2 skal jeg ikke opholde mig ved at tale om det, da det allerede er motiveret af Forslagsstilleren.

Tscherning: Der faldt fra min ærede næste Nabo (Mourier) et Udtryk, som bevægede mig til at forlange Ordet, et Udtryk, som efterhaanden bliver en Banesag, og som derfor maa finde sin Fortolkning. — Han sagde: de Herre ville paatage dem at være Bærge for Bønderne, men det skulle de hellere lade være, thi de ville kun høste liden Tak derfor; men jeg vil spørge det ærede Thing, om ikke Thinget er Bærge, saavel for Bønder, som for de andre Folkelasser, (Flere Stemmer: Jo!) og om ikke hvert Medlem her i Thinget kun gjør sin Pligt, naar han optræder som Bærge for Dem, han troer forurettes eller tilsidettes, og jeg vil fremdeles spørge, om selve denne Lov gaaer ud paa Andet end et Bærgemaal for de fideicommissariske Besiddere, som derved paa den nemmeste Maade troe, at kunne komme til at nyde en Gunst, som de ellers ikke ere i Besiddelse af. — Denne hele Lov bærer Characteren af et Bærgemaal, og det et uretfærdigt Bærgemaal. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) har lært samtlige Fideicommissbesiddere, hvorledes de paa en nem Maade kunne gaae udenom den Forpligtelse,